USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **I. K.**, zast. Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s., se sídlem Kovářská 939/4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2017, č. j. OAM-53/LE-LE05-LE05-PS-2017, v řízení o kasační stížnosti Organizace pro pomoc uprchlíkům, z.s., proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 6. 2017, č. j. 17 A 55/2017 - 12,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 3. 2017, č. j. OAM-53/LE-LE05-LE05-PS-2017, bylo rozhodnuto ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, o zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců a doba zajištění byla stanovena do 11. 7. 2017. Žalobce napadl toto rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Plzni spojenou s návrhem na ustanovení zástupce. Krajský soud shora označeným usnesením ustanovil žalobci zástupcem Organizaci pro pomoc uprchlíkům, z.s.

[2] Proti tomuto usnesení krajského soudu podala Organizace pro pomoc uprchlíkům, z.s. (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, v níž se domáhala jeho zrušení.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal otázku, zda jsou ve věci dány podmínky řízení o kasační stížnosti. Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že žaloba ve věci sp. zn. 17 A 55/2017 byla usnesením krajského soudu ze dne 18. 7. 2017, č. j. 17 A 55/2017 - 25, odmítnuta, jelikož žalobce ve lhůtě stanovené usnesením ze dne 26. 6. 2017, č. j. 17 A 55/2017 – 16, nedoplnil žalobu o žalobní body tak, aby bylo patrno, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí žalovaného za nezákonné nebo nicotné.

[4] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že rozhodování o podané kasační stížnosti ztratilo smysl. Ať už by o této kasační stížnosti totiž bylo rozhodnuto jakkoliv, nezměnilo by to nic na právní situaci stěžovatelky (popř. žalobce),

neboť v řízení ve věci samé vedeném pod sp. zn. 17 A 55/2017 již bylo pravomocně ukončeno usnesením krajského soudu ze dne 18. 7. 2017, č. j. 17 A 55/2017 - 25. Toto usnesení o odmítnutí žaloby již nelze napadnout kasační stížností, jelikož lhůta pro její podání dle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), již marně uplynula.

[5] Nejvyšší správní soud se k procesně obdobné situaci vyjádřil svým usnesením ze dne 1. 2. 2006, č. j. 1 As 23/2005 - 146: „*Chybí zde tedy jedna z podmínek řízení – důvod a zájem na právní ochraně. Zájem na právní ochraně není dán tehdy, je-li každému zřejmé, že soudní řízení v dané věci nemůže mít objektivně žádný užitek. Pokud je tedy podána kasační stížnost proti rozhodnutí městského soudu, kterým bylo rozhodnuto o tom, že stěžovatel není osobou zúčastněnou na řízení, a nevede se řízení, v němž by bylo možno práva osoby zúčastněné na řízení vykonávat, pozbude stěžovatel v dosud probíhajícím řízení o kasační stížnosti zájem na právní ochraně a nastane neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, pro který nelze v tomto řízení pokračovat a tuto kasační stížnost je třeba odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.*" Stejný právní názor vyjádřil Nejvyšší správní soud i v dalších rozhodnutích, srov. např. usnesení ze dne 20. 10. 2003, č. j. 6 Ads 42/2003 - 79, nebo usnesení ze dne 29. 6. 2006, č. j. 4 Ads 2/2005 - 24, a stejně Nejvyšší správní soud postupoval také v usnesení ze dne 11. 4. 2013, č. j. 4 As 14/2013 - 17.

[6] V důsledku odmítnutí žaloby a tedy ukončení soudního řízení ve věci samé se tedy stalo rozhodování o kasační stížnosti stěžovatelky proti procesnímu usnesení krajského soudu bezpředmětným. Meritorní rozhodnutí o kasační stížnosti nemůže být ani podkladem pro případnou obnovu řízení (srov. § 114 odst. 1 s. ř. s.) a nemůže být z povahy věci ani podkladem pro případnou náhradu škody z titulu odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím (pokud by byla shledána nezákonnost napadeného usnesení krajského soudu). Případná škoda by totiž mohla být eventuelně způsobena toliko usnesením o odmítnutí žaloby, které však žalobce kasační stížností nenapadl, a nelze tedy již žádným způsobem dosáhnout jeho zrušení, které je předpokladem pro případné uplatnění nároku na náhradu škody. Za těchto okolností nezbývá než konstatovat, že stěžovatelka ani žalobce objektivně nemohou mít z rozhodnutí o kasační stížnosti jakýkoli užitek.

[7] O nákladech řízení rozhodl soud na základě § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu